

Lielvārdes Sv. Krusta paaugstināšanas Romas katoļu draudzes izdevums

Redakcijas sleja “Tu esi Pēteris, un uz šīs klints es uzcelšu savu Baznīcu; un elles spēki to neuzvarēs!”

Mt 16, 18

Dārgie kristieši!

29. jūnijā mēs svinam Kristus dibinātās Baznīcas pilāru — Apustuļu Prinču sv. Pētera un Pāvila lielos svētkus, kuri Latvijas Baznīcā ir kā obligāti svinamie svētki, par cik tie ietilpst 10 obligāto svētku sarakstā, saglabājot arī savu nemainīgo datumu. Jēzus Kristus dibināja vienu, svētu, katolisku un apustulisku Baznīcu kā pestīšanas institūciju. Man labpatīk to salīdzināt ar iestādītu koku, kuram ir stipras saknes un spēcīgs stumbrs ar daudziem zariem un lapām, no kuriem raisās ziedu pumpuri, kas nes dažādus augļus. Pestītājs atnāca naida saplosītajā pasaulē kā Miera Princis, lai nestu samierināšanos starp grēkā kritušo cilvēci ar tās Radītāju, debesu Tēvu, kļūdams par izlīguma Upuri mūsu pestīšanas labā. Taču pasaules Glābējs nedarbojās vienpersonīgi, Viņš dibināja savu tuvāko līdzstrādnieku komandu, no kuras sūtīja vislabāk sagatavotos sava pestīšanas darba turpinātājus iet un sludināt pestīšanas labo vēsti visām tautām, ka Dievs mūs visus mīl kā savus bērnus. Trīs gadus Jēzus gatavoja savus mācekļus šim atbildīgajam darbam, kamēr beigās no to vidus izvēlējās tikai 12, kurus nosauca par apustuļiem jeb sūtņiem, pirmajiem misionāriem, kuriem vajadzēja doties pie pagānu tautām sludināt Kristus evaņģēliju. Šie sūtņi kļuva par Pestītāja jaundibināmās Baznīcas pamatu jeb saknēm, kas bija stipras kā klints. Un tomēr arī visstiprākajā klintī var rasties kāda vāja vieta, kas var radīt apdraudējumu, ja tā netiek savlaicīgi nostiprināta vai restaurēta. Topošo apustuļu formācijas laikā Galilejas zvejniekiem nācās iziet cauri daudziem pārbaudījumiem, mācoties no viņu dievišķā Mācītāja pašu svarīgāko īpašību, proti, pazemības tīkumu, bez kura viņu misija nebūtu iespējama. Redzam impulsīvo Sīmani, Andreja brāli, mīlīgo jaunekli Jāni, nākamo evaņģēlistu un Kristus mīļāko mācekli. Lasām par Zebedeja dēlu ambīcijām ieņemt pirmās vietas Jēzus nākamajā valstībā, ko viņi uztvēra vēl arvien kā laicīgo valstību. Beigās brīnāmies par mantkārīgo Jūdasa Iskariotu, kurš neieguva šo svarīgāko pazemības tīkumu un pazaudēja arī sākotnējo ticību savam Mācītājam, kuru tā arī nespēja nosaukt par Kungu. Tātad Jēzus izvēlētie apustuļi bija tādi paši cilvēki ar savām vājībām kā mēs visi, ar savām rakstura dažādībām, dedzīgumu, naivumu, mīlestību, paklausību un tās trūkumu, mazticību (kā Tomam), lepņību, iedomību, vienkāršību, bailēm. Diemžēl tikai viens no apustuļiem reāli izturēja gala eksāmenu pašā svarīgākajā Jēzus misijas brīdī Lielajā Piektdienā, kad zem krusta ar viņu bija solidārs tikai Jānis, kurš pavadīja krusta ceļā Jēzus Māti Mariju. Un tomēr par

savu redzamo jaundibināmās Baznīcas vietnieku virs zemes Kristus izvēlējās vājo Pēteri, nevis mīļoto Jāni, kas šķiet nebūtu loģiski, ņemot vērā Sīmaņa Pētera trīskārtējo Jēzus noliegšanu un nodevību. Interesanti, ka šo Pestītāja izvēli neviens no apustuļiem neapstrīdēja, kad Viņš deva virsapustuļa varu savu vainu trīskārt ar asarām nožēlotajam un publiski savu mīlestību apliecinājušam Sīmanim, Jonas dēlam, kuru nosauca par Pēteri — klinti. Ar to Kristus grib mums atgādināt, ka Viņa dibinātā Baznīca virs zemes sastāv no grēciniekiem, nevis no svētajiem, kurus varētu simbolizēt Jānis. Jūdasa Iskariota klātbūtne Jēzus apustuļu vidū arī tieši norāda, ka pat vislielākajiem grēciniekiem ir vieta šajā karojošajā Baznīcā virs zemes, pat ja daudzi kļūst par tās nodevējiem un to atstāj. Kristus uzruna Jūdasa viņa nodevības brīdī bija pamudinājums atgriezties: “Draugs, kādēļ tu šeit atnāci?” Tas ir aktuāls jautājums ļoti daudziem kristiešiem mūsdienās, kuri tikai formāli pieder pie Kristus Baznīcas caur kristību, bet nemaz nedzīvo kristieša cienīgu dzīvi vai ir pilnībā sarāvuši jebkādas saites ar to. Vai tādi “pseudokristieši” nav tādi paši nodevēji kā Jūdass Iskariots? Tomēr ir milzīga starpība starp Jūdasa un Pētera nodevību, jo abiem bija dota iespēja nožēlot savu grēku un atgriezties. Bet tikai Pēteris izmantoja Jēzus piedāvāto atgriešanās iespēju, savukārt Jūdass izdarīja pašnāvību. Dievs nevēlas neviena grēcinieka nāvi, bet pazemīgi gaida, kad viņš nožēlos un samierināsies ar savu Tēvu.

Tātad, mūsu aicinājums ir nepalikāt grēka bedrē, kurā tik bieži iekrītam, bet gan celties un rāpties no tās ārā. Taču bez Dieva palīdzības un trepēm mēs nespējam saviem spēkiem to izdarīt. Tādēļ Kristus ir devis Baznīcu kā kāpnēs, kurās kā margas ir rietumu un austrumu Baznīcas, savienotas ar septiņiem svētajiem sakramentiem kā pakāpieniem.

Sestais pakāpiens šajās Baznīcas kāpnēs ir Priesterības sakraments kā viens no augstākajiem pakāpieniem ceļā uz garīgo pilnību. Reti kuram izdodas sasniegt šo pakāpienu, jo tā ir ļoti liela atbildība uz tā uzkāpt un noturēties uz tā. Tāpēc vieglāk ir tam pārlēkt pāri uz vēl augstāku pakāpienu, kas ir Lauības sakraments. Atbildot uz Jēzus personīgo aicinājumu uz Priesterību, jauneklim ir jāatsakās no laicīgās dzīves priekšrocībām un priekiem, no ģimenes, bērniem, saviem ierastajiem nodarbošanās un iepriekšējās dzīves veidiem. Tā ir smaga izvēle, kas prasa lielu pazemību un mīlestību uz Kristu un Viņa Baznīcu, ar kuru jauneklim turpmāk būs jāidentificē sevi visas dzīves garumā. Priesterība nav amats, kuru var apgūt, iemācoties praktiski veikt konkrētas liturģiskās darbības, svinot svētos sakramentus. Tas ir reāls Dieva dotais aicinājums kļūt par *alter Christus* — otro Kristu, nesot cilvēkiem Viņa

dzīves situācijās, par manis sargāšanu un glābšanu no letāla iznākuma.

Paldies visiem labajiem cilvēkiem, kuri man ir palīdzējuši un mani atbalstījuši. Daudzi jau ir mūžībā, lai Dievs viņus uzņem savā debesu saimē.

Pateicība maniem vistuvākajiem – bērniem, mazbērniem un jau arī sešiem mazmazbērniem. Debesu Tēvs, palīdzi viņiem atrast ceļu pie Tevis!

Sirsnīga pateicība arī manai otrajai ģimenei – Lielvārdes katoļu draudzei un prāvestam Andrim Solimam, kurš man ir kā dēls. Pazemībā un pateicībā visiem:

Antoņina Ratnieks

+++++++ **Lai ir slavēts Jēzus Kristus!** ++++++++

Iepriekšējais mēnesis mūsu ģimenei atkal pagāja ne bez piedzīvojumiem. Ar vidējo meitu nonācām Bērnu slimnīcā. Bet, kā tas nereti gadās, fiziskās sāpes var nodarīt mazāku kaitējumu nekā emocionāls satricinājums. Slimnīcas uzgaidāmajā telpā pievērsu uzmanību kādam plakātam pie sienas ar uzrakstu: “Mana mamma strādā slimnīcā, nedariet viņai pāri!”

Tik tālu nu mēs kā sabiedrība esam nonākuši - tas bija pirmais, kas iešāvās prātā. Bērnu slimnīcas Facebook vietnē teikts: “Mēs gan negribam idealizēt slimnīcas ikdienu. Ir dienas, kas ir smagas, grūtas un nogurdinošas gan mūsu pacientiem, gan personālam. Bet arī tādās dienās der atcerēties, ka mēs visi esam cilvēki - kādam mamma, tētis, bērns, draugs, sieva vai vīrs - un esam pelnījuši vismaz cieņpilnu attieksmi.”

Cieņpilna attieksme, sapratne, iejūtība, pacietība, pieklājība, miers, labestība, mīlestība. Vai šīs vērtības nav “veselīgas sabiedrības” pamatā? Pieklājība sabiedriskajā transportā, veikalā, pastā un valsts iestādē. Cieņa pret valsti, Baznīcu, vecākiem, skolotājiem, mediķiem, politiķiem... Tik viegli bļaut, ka valstī viss ir slikti, viegli izlādēt savas negatīvās emocijas uz nepazīstamu cilvēku. Krietni grūtāk saglabāt pieklājību un mieru krīzes situācijā. Jūnija mēnesī mūsu Olaines baznīcā bija skaisti svētki, divi zēni saņēma Iestiprināšanas sakramentu un pie mums viesojās arhibīskaps Zbigņevs Stankevičs. Prātā palikusi viņa izteiktā doma sprediķī. Mēs visi, agri vai vēlu aizdomājamies par mūžību. Zinām, ka jādara labi darbi, jādzīvo saskaņā ar Dieva baušļiem, jābūt aktīviem savā ticībā. Ir ļoti labi, ja mēs cenšamies praktizēt labu uzvedību, labi, ja apkārtējie cilvēki, zinot, ka esam kristieši, šo mūsu pareizo uzvedību “nolasa”. Tomēr kas ar mūsu labajiem nodomiem un darbiem notiek saskarē ar dzīves realitāti? Arhibīskaps uzsvēra, ka cilvēks var ilgstoši radīt iesaides, ka ir gandrīz nevainojams. Katru svētdienu baznīca, ideāla ģimene, ideāli bērni, spēja pamācīt draugus un kaimiņus kā tad pareizi jādzīvo. Tomēr, ja varam maldināt apkārtējos, ar Dieva tiesu tas cauri neies. Dievs neskatās uz mūsu darbiem, nevērtē to izcilo izpildījumu, diplomus par uzcītību neizsniedz. Dievs skatās uz mūsu nodomu patiesumu un mūsu darbu lielāko pievienoto vērtību - mīlestības esamību vai neesamību. Skaidrs, ka mēs kristieši neesam ideāli, esam mūžīgā attīstībā, un, ja patiesi ticam, tad saprotam, ka laicīgā dzīve ir nemītīgs darbs ar sevi. Tomēr pateicība Dievam tieši par šo mūsu ticības dāvanu, pateicība par priesteriem, kas mūs vada šajā

attīstības ceļā. Saglabāsim vismaz mēs, kristieši, cieņu, labestību un patiesu mīlestību pret līdzcilvēkiem! Mīļš sveiciens no Olaines! *Rita Ķepure*

Mīlestības baušļi

Dievs no manis prasa tikai divas lietas: mīlēt Viņu un mīlēt savu tuvāko. Tas ir, mīlēt tuvāko kā sevi pašu. Tas nozīmē, ja es nemīlu tuvāko, tad es nemīlu arī Dievu. Pārējie baušļi paskaidro pirmo baušli. Manuprāt, sākumā jāiemācās mīlēt Dievu. Tas palīdzēs iemantot mīlestību pret tuvāko. Mīlestība nav skaistums un izrādīšanās. To arī nevar vienu dienu paņemt vai aizlienēt, nākamajā dienā nolikt malā vai no tās atteikties. Es teiktu, to mīlestību pret tuvāko jāiegūst ar labo apņemšanos nepārtrauktu un mērķtiecīgu piepildīšanu.

Jā, es nevaru visus vienādi mīlēt. Kā jebkuram, arī man viens cilvēks var radīt atturību, otrs līdzjūtību, cits labpatiku. Mans uzdevums ir atrast katram savu apņemšanos, ko viņam sniegt. Vismaz censties atrast, manuprāt, visnoderīgāko lietu konkrētā gadījumā. Ar apņemšanos un vēlmi vēl ir par maz. Ikdienas nākas cīnīties ar laika trūkumu, kas nograuz vai pat apēd visu lielo apņemšanos grozu. Laikam jau tie mani sapņi ir bijuši pārāk lieli un nepiepildāmi. Varbūt vērts ikreiz katrai vēlmei izvirzīt minimālos un maksimālos uzdevumus un mērķus. Smaidam, labam vārdam jau daudz laika nevajag. Palīdzība vai kāds darbs seko tur, kur tas ir neatliekams.

Vēl viena mana sapratne par pirmo baušli ir, ja izdaru slikti citam, tad es noteikti izdaru slikti arī sev. Es it kā nemīlu arī sevi. Bet, ja tomēr tas noticis netīšām? Atvainošanās ir pirmais situācijas glābējzvēns. Grūtāk ir, ja esi kļūdījies un ar piedošanu vien nepietiek. Saka, ka laiks visu dziedē. Bet sanāk arī tā, ka ar laiku viss tiek aizmirsts, diemžēl arī pats cilvēks. Nevajadzētu situāciju padarīt vēl smagāku vai sarežģītāku. Jāļauj laikiem dziedēt rētas, vai jāļauj cilvēkiem iet savu ceļu. Sliktākais, kas var notikt, ka tava apņemšanās otram cilvēkam devusi mieru vai vismaz ieguvusi neitrālu attieksmi pret tevi.

Es priecājos, ka šodien man ir dots tik daudz spēka un gudrības, lai es varētu tikt galā ar jaunām apņemšanām. Līdzīgi kā tajā tautasdziesmā – “Dievs man devis kalnā kāpt(i), ne no kalna lejiņā, Dievs man devis citiem dot, ne no citiem mīļi lūgt”. Tai pašā laikā jauki būtu laikus pamanīt, vai mani nomāc paštaisnība vai pašapmierinātība. Tu it kā centies pildīt apņemšanos, bet sanāk pretējais. Es izliekos, ka viss ir kārtībā. Es apzinos, ka es daudz ko neredzu, palaižu garām. Es it kā esmu uzvilksusi metinātāja brilles, lai redzētu tikai pašas radīto gaismu. Sevi mudinu, ka ir pienācis laiks tomēr saprast, ka tu pati esi melna un netīra, aptraipīta un grēkiem pilna. Tas nozīmē, ka laiks atkal lūgt palīdzību Jēzum.

Ir sanācis nonākt arī situācijā, kad grūti atrast kādu noderīgu apņemšanos pret otru. Varbūt tas ir laiks, kad vienkārši jāatturas vai jāpaklusē. Tas ir piedodams, ka es noteikti kaut ko esmu palaidusi garām, kaut ko nezinu. Iespējams, ka ir laiks prasīt žēlastības dāvanas no Kunga. Dievs, ļauj man iegūt tīru sirdi!

Sarmīte Anna Zoltnere

**Jūlija mēneša
dievkalpojumu kārtība
Lielvārdes Romas katoļu draudzē
Svētdienās:**

10:00 – Vissvētākā Sakramenta uzstādīšana un adorācija;

10:20 – Rožukroņa lūgšanas; **11:00** – Sv. Mise.

Darbdienās:

Otrdienās, trešdienās, ceturtdienās, piektdienās un sestdienās: sv. Mise pl. **19:00**.

4.07. — mēneša pirmā ceturtdiena: pl. **18:00** — Svētā stunda; pl. **19:00** — sv. Mise par visiem dzīvajiem draudzes locekļiem.

5.07. — mēneša pirmās piektdienas dievkalpojums Jēzus Sirds godam pēc sv. Mises pl. **19:00**.

7. jūlijā — mēneša pirmā svētdiena: pl. **11:00** sv. Mise, dievkalpojums Jēzus Sirds godam un euharistiskā procesija.

25. jūlijā — sv. Apustuļa Jēkaba un sv. Kristofera svētkos: pl. **19:00** - sv. Mise par visiem ceļiniekiem.

26. jūlijā — sv. Joahima un Annas, Jaunavas Marijas vecāku piemiņas dienā: pl. **16:30** — sv. Mise. Lielvārdes pilsētas svētku **Ekumeniskais dievkalpojums** luterāņu baznīcā pl. **18:00**. Visi ir mīļi aicināti!

28. jūlijā — pl. **11:00** — sv. Mise par visiem šoferiem, pēc kuras tiks pasvētītas automašīnas, motocikli, velosipēdi un citi transporta līdzekļi un tiks dota svētība šoferiem.

Lūgsimies par mācītāja Ingusa kājas traumas dziedināšanu!

Kapusvētku kārtība:

21. jūlijā — **Kapusvētki Madlienas kapos:** **15:00** — sv. Mise kapličā un aizlūgums par mirušajiem.

4.08. — **Lielvārdes katoļu kapos:** pl. **11:00** sv. Mise kapsētā (stipra lietus gadījumā — baznīcā), pl. **13:00** Vesperes un Procesija par mirušajiem kapsētā.

18.08. — **Jumpravas kapos:** pl. **15:00** sv. Mise kapličā un aizlūgums par mirušajiem.

Priesteru Priesterības un veselības dziedināšanas aizlūgumi caur rekolekciju vadītājiem m. Bridžu, t. Pablo un bīskapiem.

Dārgie draudzes locekļi! Izsaku sirsnīgu pateicību visiem, kuri pērn ir ziedojuši dievnama uzturēšanai un apkures granulu iegādei! Ar jūsu dāsnumu esam jau nopirkuši un saveduši dievnama pagrabā 8 paletes granulu. Tagad ir steidzami jāvēc iztrūkstošo summu apkures granulu iepirkšanai priekš draudzes mājas (8 paletes). Tādēļ ļoti lūdzu turpināt ziedot šajās vajadzībās!

Prāvests Andris Solims

Apsveicam Dzimšanas dienā:

Adrianu Chartano Hernandez (4.07.), Annu Brezčedu (7.07.), Genovefu Porieti (12.07.), Zinaidu Kuzmani (16.07.), Annu Varlamovu (17.07.), Editi Graudiņu un Gabrieli Chartano (19.07.), Mariju Pelsi (26.07.) un citus.

Vārda dienā:

visus Jēkabus, Kristoferus, Marijas Magdalēnas un Annas.

24.07.2024. pl. 12:00 mūsu dievnamā sv. Mises laikā noslēgs Lauļību

GUNTIS RUBENIS un IEVA BUTLERE.

Sirsnīgi sveicam!!! Prāvests Andris Solims

Klausieties un atbalstiet katoļu Radio Marija Latvija FM frekvencēs 97,3 vai internetā: www.rml.lv

Pazemīgi lūdzam ziedot dievnama uzturēšanai!!!

Ziedojumu var nodot personīgi dievnamā prāvestam A.Solimam vai ieskaitīt draudzes kontā:

Lielvārdes Romas katoļu draudze,

Reģ. Nr. 90001080360

SEB Banka Konta Nr.: LV05UNLA0050005798451

“Mūsu draudze” redakcija:

Galvenais redaktors – pr. Andris Solims
(mob.t.:29855768, e-pasts: asolims@inbox.lv);
www.lielvardnieki.lv; facebook.com/lielvardesbaznica